

Lai vienmēr kāds sapnis nomodā,
Kāda liela vēlme, ko piepildīt,
Kādas ilgas, ko remdēt,
Kāda laba atsaucīga sirds
Kāda pastiepta, draudzīga roka,
Un draugi un dzīves, kam dzīvot līdz.

Sveicam
Imantu Ķezu dzīves
65 gadu jubilejā!

Kā ietaupīt laiku un naudu?
Atbildi uz šo jautājumu varēsiet saņemt, ja atnāksiet uz
tikšanos ar a/s "Hansabanka" darbiniekiem **7.novembrī**
plkst.16.00 LODES kultūras namā.

9.novembrī Lodes kultūras namā plkst.20.00
MĀRTIŅBALLE

-R.Blaumanis "Zagli" – Lodes drāmas ansamblis.

- "Mārtiņbērni sanākuši..."

- dejas ar grupu "Mēnesgaisma" un Aivaru Lapšānu.

Ieeja: Ls 1,50, Mārtiņiem ieeja brīva.

Zēni un meitenes!

Trešdien 30.oktobrī plkst.16.45 gaidīšu Jūs atkal Lodes
sākumskolas zālē uz nodarbību "Mācīsimies spēlēt teātri"

- Ilze -

Š.g.19.novembrī no plkst.9.00 līdz 13.00 Lodes pagasta
padomes telpās iedzīvotājus pieņems apdrošinātāja Vija Ivzāne
no A/S BALTA.Viņai varat arī zvanīt pa tālruni 4268576.

Atgādinām, ka pamatojoties uz Likuma "Par privatizācijas
sertifikātiem" 18.panta 11.daļa paredz, ka īpašuma
kompensācijas sertifikāti, kā maksāšanas līdzeklis
izmantojami līdz 2003.gada 31.decembrim, bet pārējie
sertifikāti-līdz 2002.gada 31.decembrim.

Lodes pagasta padomes bezmaksas izdevums. Atbildīgā
Mudīte Roķe, par sludinājumiem un citām pretenzijām
zvanīt 60217.

Lodes pagasta ziņas

2002.gada oktobrī

Nr.10

Lodes pagasta padome informē:

* Par ko balsoja lodieši 5.oktobra vēlēšanās:

- par apvienību "Tēvzemei un Brīvībai"/LNNK balsoja - 15
- "Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā" /PCTVL/ - 1
- Latvijas Sociāldemokrātiskā strādnieku partija - 3
- "Progresīvā CENTRISKĀ partija" - 1
- "Jaunais laiks" - 38
- Tautas partija - 77
- "Latvijas Pirmā Partija" - 35
- Latvijas Atdzimšanas partija - 1
- "Sociāldemokrātu savienība-SDS" - 1
- Savienība "Latvijas ceļš" - 7
- Māras zeme - 1
- "Zaļo un Zemnieku savienība" - 45

Vēlēšanās piedalījās 227 vēlētāji, 2 vēlēšanu aploksnes tika
uzskatītas par nederīgām.

*Š.g 8.oktobrī LR Labklājības Ministrijas darbinieki
pārbaudīja Lodes pagasttiesas dokumentus. Pagasttiesas 6
gadu darbības laikā bērnu tiesību aizsardzības pārkāpumi un
citi likumības pārkāpumi netika konstatēti. Aizrādīja par
nepilnībām lietu nomenklatūrā un lietu ierakstiem reģistros.
Ieteica turpmākajā darbā rūpīgāk strādāt ar bērniem
nelabvēlīgajās ģimenēs. Nesteigties ar lēmumu ātru
pieņemšanu, vairāk organizēt pārrunas un apsekošanas
ģimenēs, kurās ir bērni.

*25.oktobrī pagasta sekretāre apmeklēja informatīvo semināru
sociāliem darbiniekiem Valmierā-dažas iegūtās atziņas:

-Par trūcīgiem tiek uzskatīti tie iedzīvotāji, kuru ienākumi
pēdējos trīs mēnešos **mēnesī nepārsniedz Ls 28,67**. Ja jūsu
ienākumi ir mazāki, tad droši nāciet uz pagastu, rakstiet
iesniegumu, aizpildīsiet deklarāciju un mēs izsniegsim izziņu,
kuru uzrādot Jums nebūs jāmaksā par ārstēšanos slimnīcā,
/nebūs jāmaksā arī pagastam, par Jums samaksās slimo
kase/. Sociālā palīdzība, nav palīdzība mūža garumā, bet
īslaicīgs atbalsts grūtā situācijā, tāpēc nebaidieties nāciet un
rakstiet iesniegumus varbūt Jums nepieciešama mājas aprūpe
vai cita palīdzība.

Nu jau drīz būs mēnesis pagājis, kopš esmu atkal mājās. Mudīte man saka, lai uzrakstot, kā pa Īriju gāja, bet gari nē. Nu kā gan, lai īsi uzrakstu? Drīzāk labi nekā slikti, drīzāk apmierināta nekā neapmierināta. Īsi. Punkts.

Pateicoties tuviniekiem, Mudītei, Sarmītei un Armandam, sēžu lidmašīnā un pēc trim stundām jau esmu zemeņaudzētāja Pata Gogana iekārtotajā, speciāli viesstrādniekiem domātajā, vagonā. Rīt jāravē zemenes, citas dienas jālasa, jāpako, jāstāda u.t.t. Esam četri latvieši-brālis Pēteris, Agris no Rūjienas un Sandra no Liepājas. Pēterim un Agrim ir ko turēt- valodu nezina nemaz. Saimnieki ir nikni. Ar Sandru esam jau otro vasaru. Cik-necik esam "ieburzījušās" valodā. Pēc pāris mēnešiem atbrauc četras studentes, viņas valodu prot, tāpēc saimnieki domā, ka arī strādāt, taču uz rudens pusi viņi atzīst, ka kļūdījušies un grib latviešus arī nākošgad redzēt savos tīrumos.

Pirmais mēnesis visiem- sāp muguras. Otrais mēnesis –man atsakās klausīt kāja. Nu ir gan dimbā. Bet neko darīt-zobus sakožam un strādājam. Minimālā alga jānopelna strādājot ātri un kvalitatīvi. Ak nevari-brauc mājā. Punkts. Saimnieki lūk maksā nodokļus par mums. Satiekam arī latviešus tuvējā pilsētiņā Droghedā, kur iepērkam pārtiku nedēļai. Vienā pašā picu "faktorijā" strādājot 25 latvieši un vēl daudzu citu tautu pārstāvji. /viņi grieķ dārzeņus un sēnes telpās, kur temperatūra ir 3 – 8 C grādiem, visu laiku – āprāts!/. Kāds komiķis vakaru vadītāju šovā Valmierā teica:

"Gudrais brauc uz Rīgu, mulķis uz Īriju, tikai dzimtās zemes patriots paliek, kur bijis". Vai, cik daudz to mulķu ir latviešiem! Ar tūkstošiem! 3.jūnijs. No Latvijas saņemam īsziņu: "Vai Jūs maz ziniet, ka uz Īriju dodas mūsu prezidente? Sagaidiet ar godu un labu darbu". 4.jūnijs. Stādam zemenes uz lauka. Dzirdam-jā motociklistu pavadīta svīta dodās no Nūgrenčas muzeja /populārs Īru lepnums/ apskates tieši garām mūsu četru letiņu sviedrēšanas vietai. Cauri dzīvžogam un sētai jau viņa mūs neredz. Bet ar slapjam acīm kliežam pāri laukam: "Esi sveicināta Īrijā!"... Pēc tam katrs darbā iegrimis pie sevis šo un to pārdomājam gan. Ar lielāku degsmi strādātu savā Latvijā, ja vien varētu nopelnīt minimālo algu, kas būtu kaut tikai puse no tās vērtības, kas Īrijā. Tad nodokļi paliktu Latvijai. Bet gan jau drīz izdomās likumu, kas paņems trešo daļu arī no citās zemēs pelnītā maizes kukulīša. Ar nepacietību gaidu brīdi, kad saimnieks Latvijā, samaksājis par stādiem, kūdru, elektrību nodokļus, spētu vēl arī attīstīt savu saimniecību. Kad es "darba ņēmējs", saņemis minimālo aldziņu nedēļas beigās par piecām darba dienām, vienas dienas pelnīto maksātu par mitekli, otrās un trešās-par pārtiku sev un ģimenei un man vēl atliktu divu dienu pelnītā nauda izklaidēm, grāmatām u.t.t. Ja ieiesim Eiropā, tad būs. Ak kungs! Tiešām?

Īrijā saimniekam ir milzīgs valsts atbalsts par katru zemeņu kastīti, tāpēc viņam atmaksājās apstrādāt katru metru. Bet Īru saimnieks pats arī strādā-pusskriešus nesas pa lauku, tiec tik līdzī. Arī Īrs, kas ar lielaudas traktoru strādā ceļu būvniecībā nopelna ļoti labi, bet strādā bez brīvdienām un pa 10 stundām dienā. Viņš ceļ divarpusstāvu māju okeāna krastā, brauc ar 2002.gada izlaiduma jaudīgu un šiku automobili. Nu vidusmēra Īrs dzīvo "normāli".

Es nezinu atbraukusi atpakaļ Latvijā, nezinu vairs ko domāt un ko nē par naudas, cilvēka un darba attiecībām? Ja teikšu-strādā kā Īrs vai latvietis Īrijā, tad

tev labklājība garantēta tepat Latvijā. Tad iznāks kā Šķēles kādā jaungada uzrunā par grāvju rakšanu, zobu tīrīšanu un bikšu gludināšanu. Nu nebūs viss, mani mīļie. Nebūs, tik drīz nebūs. Taču zinu, kas būs. Lai arī es šeit pelnu tikai vēderam un par izklaidēm, grāmatām un "mitekli" nauda jāpiedomā klāt. Nekur citur pārcelties uz dzīvi gan netaisos. Lai mani bildina Īrs, lai arī Īrijā ir nauda, tur nav latviešu valoda /nav jau arī Īru-visi sen jau pārangliskojušies/. Tur nav tik zaļa zāle, tik augstas debesis, tik brūna un auglīga zeme, tik Te ir lielie labāku laiku gaidīšanas svētki. Un kamēr es svinēšu šos svētkus, izmantošu Ineses Roķes organizētos sevis izglītošanas pasākumus, lasīšu literatūru par teātra spēlēšanu, izaudzēšu neķīmisku burkānu un kartupeli, lai pa ziemu ir ko graužt, un, lai īsāks mums šis gaidīšanas laiks, uzdziedāsim, uzspēlēsim, uzdejosim un šajā kopā nākšanas laikā mēs cits no cita mācamies cilvēcību.

Ziniet, Latvija tomēr ir daudz skaistāka, sakoptāka pilsētas un nu jau arī lauki, un ir arī skaistāki cilvēki šeit. No latvieša var mācīties, kā ar niecīgiem līdzekļiem glīti un gaumīgi sagērbties. Mēs visi nobalsojam par pareizajiem cilvēkiem Saeimā, tāpēc ir pamats domāt: "Būs jau labi".

Ilze

Dažas pārdomas pēc ELEONORAS MAISAKAS semināra LODĒ.

Mani it bieži pārņem sajūta, ka esam zem ūdens, ka dzīve plūst pāri mums, ka esam it kā atrauti no šodienas aprites un noskatāmies visā no malas. Un neviens jau mūs neieraudzīs, neatcerēsies par mums, ja vien paši nepratīsim atrast vietu šodienas ritmā. Tā dzīve, kas tik straujiem auļiem aizriks ir manējā, arī tavējā. Ir pēdējais laiks apzināties, ka viss notiek šodien un te, kur, es esmu, ka nevar mūžīgi gremdēties vakardienas apcerē. Ir jāvar piespiest sevi nokratīt zimekļa tīmekļus un spert droši pirmo soli savas idejas realizācijā. Pašam būt ideju ģeneratoram, pašam vadītājam un izpildītājam. Ieraudzīt un novērtēt savas iespējas un plusus, redzēt šķēršļus un pārvarēt tos tepat un tagad. Un apzināties, ka ne jau es esmu pasaules naba, arī man līdzās ir cilvēks-ar savām jūtām, domām, idejām vēlmēm. Un varbūt nebūt tik neiespējami riņķus pasniegt otram roku, lai vienotos, kadas idejas realizācijai, kur katram sava vieta un pienākums. Neviens tavā vietā nevar nedz domāt, nedz darīt. Ar ikvienu savu domu, savu vārdu un rīcību tu bruģē savu ceļu vai nu pozitīvajam- labsajūtai, panākumiem, veselībai, priekam; vai negatīvajam- sliktai pašsajūtai, neveiksmēm, pieticībai, bēdām. Izvēle ir tikai un vienīgi tavā ziņā.

Garajos, tumšajos ziemas vakaros, lai Tavš sabiedrotais ir grāmata, žurnāls, kalkulators. Mācīsimies individuāli, mācīsimies kopā. Un izmantosim visas iespējas, kuras mums tiek piedāvātas arī dažādu investīciju un projektu ietvaros. Interesēsimies ko? Kur? Kad? Un atcerēsimies, ka –vajadzīgā informācija pareizā laikā un īstajā vietā rada jaunu informāciju. Pratišim to izmantot savai attīstībai.

Inese Roķe, pagasta padomes deputāte, zemniece.